Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас је подучио хутбетул-хаџе

Абдуллах бин Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас је подучио хутбетул-хаџе: "Сва хвала припада Аллаху, од Њега помоћ и опрост тражимо. Утичемо Му се од зала наших душа. Кога Он упути нико га у заблуду не може одвести, а кога Он у заблуду одведе, нико га на прави пут не може упутити. Сведочим да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов роб и Посланик.“ "О људи, бојте се Господара свога, Који вас је створио од једне особе, од које је њен пар створио, а од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. Бојте се Аллаха, чијим именом једни друге молите, и чувајте родбинске везе. Аллах вас, заиста, над вама бди.“ (Ен-Нисā', 1.) "О ви који верујете, бојте се Аллаха истинском богобојазношћу и нипошто не умирите осим као муслимани!“ (Āлу Имран, 102.) "О ви који верујете, бојте се Аллаха и говорите само истину, Он ће вас за ваша добра дела наградити и грехе вам опростити! А онај ко се Аллаху и Посланику Његову буде покоравао - постићи ће велики успех.“ (Ел-Ахзаб, 70-71.)“

[صحيح] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

Ибн Мес'уд нас обавештава да их је Аллахов Посланик подучио хутбетул-хаџе, а она се изговара приликом отпочињања говора као на пример приликом склапања брачног уговора, приликом џуманске хутбе (проповед петком) и тако даље. Ова хутба садржи величанствена значења. Наиме, она указује да Узвишени Аллах заслужује да Му се припишу све врсте похвале, те се у њој од Њега тражи помоћ и опрост и ни од кога другог. Осим тога, у њој се само Њему утиче од свих зала. Након тога, Посланик нас је обавестио да је упута у Аллаховим рукама. Кога Он упути нико га у заблуду не може одвести, а кога Он у заблуду одведе нико га не може упутити. Потом, говори нам се о сведочењу да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов роб и Посланик. На крају, ова хутба завршава се ајетима у којима нам се наређује богобојазност, која се огледа у чињењу оног што нам се наређује и остављању оног што нам се забрањује ради постизања гледања у Аллахово лице. Ко буде тако поступао, имаће као награду исправност добрих дела и говора, биће му опроштени греси, имаће (духовно) леп живот на овом, и уђи ће у Рај на оном свету.

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/58060